

om Overinspektøren, som faar Overtalsynet med alle Børnehjem og Opdragelsesanstalter, bliver en Skolemand, og en af de andre Mænd eller Kvinder i Vægeraadet blev Juristen, en skal jo efter Forslaget være Jurist. Hvis Overinspektøren blev en Skolemand, vilde derved stærkt understreges, at det var Opdragelsesprincippet, Forslaget er bygget paa. Det er en Henstilling, jeg vil bede Ministeren tage til venlig Eftertanke.

Jeg skal slutte med at sige, at de Mænd, der først satte dette Lovgivningsværk i Gang, vare navnlig Skolemænd — Budde var jo blandt dem —; de udtalte i deres Betænkning et levende Ønske, hvilket jeg vil gøre til mit, om, at dette Lovarbejde, naar det træder ud i Livet, maa faa Held til at mindske den voksende Strøm af unge Lovovertrædere, der i den sidste Menneskealder er strømmet ind ad Fængslernes, Arbejdsanstaltnernes og Arresternes Døre, og at mange af disse unge Mennesker maa føres tilbage til Samfundet, til lovtro Tjeneste mellem andre hæderlige Medlemmer af Samfundet. Og maatte Loven bære den Frugt, at mange af de unge Mennesker, som nu vokse op med et ondt Øje til Samfundet og tidt en knyttet Haand imod det, fordi de ikke have mødt noget kærligt og godt fra Samfundets Side, fik det Indtryk, at der ogsaa er en samfundskærlig og hjælpsom Omsorg og en støttende Haand for dem indenfor det borgerlige Samfund. Denne Følelse er i Grunden Betingelsen for et Samfunds Lykke, og det er maaske det stærkeste Tegn paa vort Samfunds Sygdom, at der er mange Mennesker, som have et ondt Øje til det borgerlige Samfund, der dog skulde være deres Værn og Støtte, for saa vidt de ere fødte paa Livets Skyggeside. Jeg vil da ønske dette Forslag en enstemmig Vedtagelse i Tinget, naar Ændringerne ere vedtagne, og udtale det Haab, at ogsaa det andet Ting, hvad jeg ikke tvivler paa, vil modtage Forslaget med Villie til at føre det igennem i Aar.

L. Rasmussen: Alle den ærede Ordførers Bemærkninger, som priste Forslaget for dets Humanitet og forhaabentlig gode Følger, kan jeg underskrive. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at dette Lovforslag og de saakaldte Tuberkuloselovsforslag ere Forslag, der ville gøre baade Rigsdagen og hele den danske Lovgivningsmagt Ære. De ville upaatvivlelig afstedkomme gode Virkninger baade paa det ene og det andet Omraade.

Det lod til, at den ærede Ordfører følte sig noget irriteret over mine Udtalelser, og jeg fik næsten en Følelse af at sidde paa Skolebænken, naar han sagde, at jeg ikke havde forstaaet et Muk af det hele. Jeg synes, man meget godt kan finde en Lov udmærket, selv om man mener, at der er Pletter i enkelte af Paragrafferne. Dette, at Loven i sin Helhed er en saa god Lov, gør det saa meget mere kedeligt, at den skal gaa ud i Livet med saadanne Pletter, men det er naturligvis kun min Mening, som jeg ikke forlanger, at den ærede Ordfører eller Udvalget skal underskrive. Paa den anden Side har jeg ikke alene en Ret, men til en vis Grad en Pligt til at udtale min Mening her i Salen om den Slags Spørgsmaal, naar de ligge for: Jeg skal naturligvis indrømme, at det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget, forbedrer Forholdet noget, og nu fik vi jo at vide af Ordføreren, hvad der var Meningen, nemlig, at der her var Tale om de Forsømmelser, som Børnene vare skyldige i, men ikke dem, Forældrene vare skyldige i. Det var altsaa de Skulkeforsømmelser, han nævnedes før. Nu vil jeg spørge, om man i alle disse Forhold vil kunne drage en bestemt Grænse mellem de Forsømmelser, Børnene udelukkende ere Skyld i, og dem, Forældrene væsentlig ere skyldige i. Det bliver ret vanskeligt. Og under alle Omstændigheder kan det, at Forældre have et eller andet Barn, som er noget vanartet og besværligt at faa til at gaa den rigtige Vej til Skolen, være krænkende for Forældrene at blive berøvet Forældreretten. I § 2, som dog har passeret 2den Behandling, staar jo anført som det første af, hvad der kan medføre, at Børnene kunne tages fra Forældrene og sendes til et Internat: „oftere gentagen Skoleforsømmelse“. Der er ingen Tvivl om, at der ved dette kan forstaaes, at det er Forsømmelse, Børnene selv ere Skyld i. Jeg er ikke klar over, om det af Udvalget stillede Ændringsforslag gaar paa „Dovenskab“ alene, eller om det ogsaa gaar paa andre Tilfælde, hvor man kan fjerne Børnene fra Forældrene. Gaar det paa alle Tilfælde, bidrager det ikke saa lidt til at klare Forstaaelsen af Loven, men gaar det kun paa Dovenskab alene — og det er kun det, Striden har staaet om —, hjælper det egentlig overordentlig lidt paa Forholdet.

Selv med denne Ændring kunde man, som sagt, godt undvære denne Paragraf, det vilde endda have været en god Lov. Jeg venter altsaa af Ordføreren et Svar